

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยเรื่องสภาพและปัญหาการใช้แหล่งเรียนรู้ของวิทยาลัยครูสะหวันนะเขต สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาวผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องซึ่งมีรายละเอียดตามลำดับ ดังนี้

1. แหล่งเรียนรู้
 - 1.1 ความหมายของแหล่งเรียนรู้
 - 1.2 ความสำคัญของแหล่งเรียนรู้
 - 1.3 ประเภทของแหล่งเรียนรู้
 - 1.4 ประโยชน์ของแหล่งการเรียนรู้
2. บริบทวิทยาลัยครูสะหวันนะเขต สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว
 - 2.1 ประวัติการก่อตั้งวิทยาลัยครูสะหวันนะเขต
 - 2.2 ประวัติด้านการจัดการศึกษา
 - 2.3 รายชื่อผู้บริหารวิทยาลัยครูสะหวันนะเขต
 - 2.4 ข้อมูลบุคลากรผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษา
 - 2.5 สภาพชุมชนโดยรวม
 - 2.6 แหล่งการเรียนรู้ในวิทยาลัยครูสะหวันนะเขต
 - 2.7 เป้าหมายและผลผลิตหลัก
3. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
 - 3.1 งานวิจัยในประเทศ
 - 3.2 งานวิจัยต่างประเทศ

แหล่งเรียนรู้

1. ความหมายของแหล่งเรียนรู้

ได้มีนักวิชาการหลายท่านได้ให้ความหมายของแหล่งเรียนรู้ ไว้ดังนี้

เกษม คำบุตรตา (2550, หน้า 9) กล่าวว่า แหล่งเรียนรู้ แหล่งความรู้ แหล่งความรู้ในชุมชนหรือแหล่งวิทยาการในชุมชนต่างก็มีความมุ่งหมายเหมือนกัน เพียงแต่ใช้ชื่อเรียกต่างกันซึ่งหมายถึง สิ่งที่มีชีวิตและไม่มีชีวิต ได้แก่ บุคคล สถานที่ สถาบันต่างๆ สิ่งของ ธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม สภาพสังคม เศรษฐกิจ การเมือง วัฒนธรรมและเทคโนโลยีต่างๆ ที่ผู้เรียนเข้าไปปฏิสัมพันธ์และเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง โดยประสบการณ์ตรงและได้ความรู้ที่มีคุณค่า สามารถนำไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวันได้

กระทรวงศึกษาธิการ (2552, หน้า 43) ได้ให้ความหมายของแหล่งเรียนรู้ คือแหล่งข้อมูลข่าวสารสารสนเทศและประสบการณ์ที่สนับสนุนส่งเสริมให้ผู้เรียนใฝ่เรียนใฝ่รู้ แสวงหาความรู้และเรียนรู้ด้วยตนเองตามอัธยาศัยอย่างกว้างขวางและต่อเนื่อง เพื่อเสริมสร้างให้ผู้เรียนเกิดกระบวนการเรียนรู้และเป็นบุคคลแห่งการเรียนรู้ โดยมีทั้งแหล่งเรียนรู้ที่โรงเรียนสามารถจัดและดำเนินการได้เอง เช่น สวนพฤกษศาสตร์ การจัดมุมหนังสือต่างๆ หรือแหล่งการเรียนรู้ที่อยู่นอกโรงเรียน เช่น วัด พิพิธภัณฑ์ ชุมชน สถานประกอบการทั้งภาครัฐและเอกชน เป็นต้น

ถวัลย์ มาศจรัส (2552, หน้า 85) ได้ให้ความหมายของแหล่งเรียนรู้ว่า หมายถึง แหล่งข้อมูล ข่าวสาร สารสนเทศและประสบการณ์ที่สนับสนุนส่งเสริมให้ผู้เรียนใฝ่เรียนใฝ่รู้แสวงหาความรู้และเรียนรู้ด้วยตนเองตามอัธยาศัยอย่างกว้างขวางและต่อเนื่อง เพื่อเสริมสร้างให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้มีความสนใจใคร่เรียนรู้และเป็นบุคคลแห่งการเรียนรู้

สรุปได้ว่าแหล่งเรียนรู้หมายถึงแหล่งข้อมูลข่าวสารหรือทุกสิ่งทุกอย่าง ทั้งที่มีชีวิตและไม่มีชีวิตในชุมชนไม่ว่าจะเป็นคนสถานที่หรือถิ่นที่อยู่องค์กรที่ให้เข้าศึกษาหาความรู้ความเข้าใจและกิจกรรมที่มีกระบวนการเรียนรู้หรือกระบวนการเรียนการสอนที่แตกต่างจากกระบวนการเรียนการสอนที่มีครูเป็นผู้สอนเป็นการเรียนรู้ที่มีกำหนดเวลาเรียน ยืดหยุ่นสอดคล้องกับความต้องการและความพร้อมของผู้เรียนซึ่งแหล่งเรียนรู้เป็นได้ทั้งสิ่งที่เป็นธรรมชาติและสิ่งที่มนุษย์สร้างขึ้นเป็นได้ทั้งบุคคลสิ่งมีชีวิตและไม่มีชีวิตและแหล่งเรียนรู้อาจจะอยู่ในห้องเรียนในโรงเรียนหรือนอกโรงเรียนก็ได้ดังนั้นสิ่งทั้งหลายเหล่านั้นหาก

นำมาใช้ประกอบการเรียนให้เหมาะสมกับเนื้อหาของแต่ละหน่วยการเรียนรู้ในห้องเรียนหรือ
 อนาคตก็ออกไปสัมผัสสภาพจริงของแหล่งความรู้ในชุมชนเหล่านั้นด้วยตัวเด็กเอง
 แล้วย่อมจะเกิดเพิ่มพูนประสบการณ์ตรงให้แก่เด็กมากขึ้นทั้งยังทำให้หน่วยการเรียนรู้
 น่าสนใจอีกด้วยเพราะเด็กได้มีส่วนร่วมในกิจกรรมอย่างจริงจังด้วยตนเอง

2. ความสำคัญของแหล่งเรียนรู้

การศึกษาแหล่งการเรียนรู้จะหยุดอยู่เพียงการศึกษาภาคบังคับในรั้วโรงเรียน
 เท่านั้นไม่ได้ ทุกคนจะต้องศึกษาหาความรู้อย่างต่อเนื่องต่อไปตลอดชีวิต ดังนั้นแหล่งเรียนรู้
 ต่างๆ จึงมีความสำคัญเป็นอย่างยิ่งที่จะช่วยให้บุคคลแสวงหาความรู้ได้ด้วยตนเอง ความ
 ต้องการ ความสนใจ และความพร้อม นักวิชาการหลายท่านได้ให้ความสำคัญไว้ ดังนี้

นิคม ชมพูลง (2550, หน้า 8) กล่าวว่า ความสำคัญของแหล่งเรียนรู้
 เป็นแหล่งสร้างความรู้ ความคิดและประสบการณ์เป็นแหล่งเสริมสร้างจินตนาการและ
 ความคิดสร้างสรรค์เป็นแหล่งการศึกษาตามอัธยาศัย เป็นแหล่งเรียนรู้เป็นแหล่งปลูกฝัง
 นิสัยรักการอ่านและแหล่งศึกษาค้นคว้า เป็นแหล่งส่งเสริมมิตรภาพ ความสัมพันธ์
 ระหว่างคนในชุมชนกับภูมิปัญญาท้องถิ่น เป็นแหล่งเสริมสร้างประสบการณ์ตรง

สำนักเลขาธิการสภาการศึกษา (2550, หน้า 1) กล่าวว่า แหล่งเรียนรู้
 มีความสำคัญในกระบวนการจัดการเรียนรู้สำหรับผู้เรียนเพราะผู้เรียนสามารถเรียนรู้จาก
 สภาพจริงจากแหล่งเรียนรู้ที่เกี่ยวข้องกับบุคคล สถานที่ ธรรมชาติ หน่วยงาน องค์กร
 สถานประกอบการ ชุมชนและสิ่งแวดล้อมอื่นๆ ซึ่งผู้เรียน ผู้สอนสามารถศึกษาหาความรู้
 หรือเรื่องที่สนใจได้จากแหล่งเรียนรู้ที่เป็นธรรมชาติและที่มนุษย์สร้างขึ้น ชุมชนและธรรมชาติ
 เป็นชุมชนทรัพยากรที่เราสามารถค้นพบความรู้ได้ไม่มีที่สิ้นสุด ทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้
 และสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง ได้ฝึกทำงานเป็นกลุ่ม ร่วมคิดร่วมทำร่วมแก้ปัญหาต่างๆ
 ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และทักษะ กระบวนการต่างๆ ได้ฝึกทักษะการสังเกต
 การวิเคราะห์ข้อมูล การตีความหมายและการสรุปความคิด แก้ปัญหาอย่างเป็นระบบได้
 ประเมินการทำงานด้วยตนเอง สามารถนำความรู้ที่ได้ไปประยุกต์ใช้และเผยแพร่ความรู้ได้
 สำหรับผู้สอนทำหน้าที่เป็นที่ปรึกษาให้ความรู้ ให้คำแนะนำและการสนับสนุน

วิเชียรวงศ์ คำจันทร์ (2547, 37) ได้ให้ความสำคัญของแหล่งเรียนรู้
 ธรรมชาติไว้ ดังนี้

1. เป็นแหล่งเสริมสร้างจินตนาการและความคิดริเริ่มสร้างสรรค์
2. เป็นแหล่งศึกษาตามอัธยาศัย

3. เป็นแหล่งเรียนรู้ตลอดชีวิต
4. เป็นแหล่งสร้างความรู้ความคิดวิชาการและประสบการณ์
5. เป็นแหล่งปลูกฝังค่านิยมรักการอ่านและแหล่งศึกษาค้นคว้า

แสวงหาความรู้ด้วยตนเอง

6. เป็นแหล่งเสริมประสบการณ์ตรง
7. เป็นแหล่งส่งเสริมมิตรภาพความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล

กิ่งแก้ว อารีรักษ์ (2548, หน้า 118) ให้ความสำคัญของการศึกษาโดยใช้แหล่งเรียนรู้ไว้ดังนี้

1. กระตุ้นให้เกิดการเรียนรู้เรื่องใดเรื่องหนึ่งโดยอาศัยการมีปฏิสัมพันธ์กับสื่อที่หลากหลาย
2. ช่วยเสริมสร้างการเรียนรู้ให้ลึกซึ้งขึ้นโดยใช้เวลาในการรวบรวมข้อมูลสะท้อนความคิดเห็นจากแหล่งเรียนรู้
3. กระตุ้นมุ่งเน้นลึกในเรื่องใดเรื่องหนึ่งซึ่งผลักดันให้ผู้เรียนแสวงหาข้อมูลที่เกี่ยวข้องเพิ่มมากขึ้นสามารถสร้างผลผลิตในการเรียนรู้ที่มีคุณภาพสูงขึ้น
4. เสริมสร้างการเรียนรู้จนเกิดทักษะการแสวงหาข้อมูลที่มีประสิทธิภาพโดยอาศัยการสร้างความตระหนักตระหนักรวมโนทัศน์เกี่ยวกับธรรมชาติและ ความแตกต่างของข้อมูล
5. แหล่งการเรียนรู้เสริมสร้างการพัฒนาการคิดเช่นการแก้ปัญหา การให้เหตุผลและการประเมินอย่างมีวิจารณญาณโดยอาศัยกระบวนการวิจัยอิสระ
6. เพิ่มผลสัมฤทธิ์ด้านวิชาการในด้านเนื้อหาเจตคติและการคิดอย่างมีวิจารณญาณโดยอาศัยแหล่งการเรียนรู้ที่หลากหลายในการเรียนรู้

นเรนทร์ คำมา (2558, ออนไลน์) ได้ให้ความสำคัญของแหล่งการเรียนรู้ไว้ดังนี้

1. เป็นแหล่งที่รวบรวมขององค์ความรู้อันหลากหลายพร้อมที่จะให้ผู้เรียนได้ศึกษาค้นคว้าด้วยกระบวนการจัดการเรียนรู้ที่แตกต่างกันของแต่ละบุคคลและเป็นการส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิต
2. เป็นแหล่งเชื่อมโยงให้สถานศึกษาและประชาชาติมีความใกล้ชิดกันทำให้ประชาชาติมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาแก่บุตรหลาน
3. เป็นแหล่งข้อมูลที่ทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้อย่างมีความสุข

เกิดความสนุกสนานและมีความสนใจที่จะเรียนรู้ไม่เกิดความเบื่อหน่าย

4. ทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้จากการที่ได้คิดเองปฏิบัติเองและสร้างความรู้ด้วยตนเองขณะเดียวกันก็สามารถเข้าร่วมกิจกรรมและทำงานร่วมกับผู้อื่นได้

5. ทำให้ผู้เรียนได้รับการปลูกฝังให้รู้และรักธรรมชาติมองเห็นคุณค่าของธรรมชาติแหล่งการเรียนรู้มีบทบาทในการให้การศึกษาแก่ผู้เรียนทั้งในระบบและนอกระบบ

สรุปได้ว่าความสำคัญของแหล่งการเรียนรู้ได้ว่าแหล่งการเรียนรู้ช่วยเชื่อมโยงเรื่องราวแหล่งเรียนรู้ธรรมชาติสู่การเรียนรู้สากลพัฒนาคุณลักษณะและความคิดความเข้าใจในคุณค่าและทัศนคติค่านิยมใฝ่รู้ใฝ่เรียนรักการเรียนรู้มีทักษะการแสวงหาความรู้สามารถจัดการความรู้ซึ่งมีความสำคัญและมีความหมายอย่างมากสำหรับผู้เรียน ดังนั้นผู้เรียนได้เรียนรู้จากสภาพชีวิตจริงสามารถนำความรู้ที่ได้ไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ช่วยให้เกิดการพัฒนาคุณภาพชีวิตของตนครอบครัวท้องถิ่นผู้เรียนได้เรียนในสิ่งที่มีคุณค่ามีความหมายต่อชีวิตทำให้เห็นคุณค่าเห็นความสำคัญของสิ่งที่เรียนผู้เรียนสามารถเชื่อมโยงความรู้ทางธรรมชาติสู่ความรู้สากลสิ่งที่อยู่ใกล้ตัวไปสู่สิ่งที่อยู่ไกลตัวได้อย่างเป็นรูปธรรมเห็นความสำคัญของการอนุรักษ์และพัฒนาทรัพยากรและสิ่งแวดล้อมได้อย่างต่อเนื่องและได้เรียนรู้จากแหล่งเรียนรู้ที่หลากหลายได้ลงมือปฏิบัติจริงส่งผลให้เกิดทักษะการแสวงหาความรู้เป็นบุคคลแห่งการเรียนรู้

3. ประเภทของแหล่งเรียนรู้

ได้มีนักวิชาการหลายท่านได้กล่าวถึงประเภทของแหล่งเรียนรู้ ไว้ดังนี้ นิคม ชมพูนุท (2550, หน้า 8) ได้แบ่งประเภทของแหล่งเรียนรู้ไว้ 3 ประเภท ได้แก่

1. แหล่งเรียนรู้ที่เกิดขึ้นเองตามธรรมชาติ เป็นประสบการณ์ที่ผู้เรียนสามารถสร้างองค์ความรู้ได้จากสภาพจริง
2. แหล่งเรียนรู้ที่สร้างขึ้นซึ่งมีในสถานศึกษาและนอกสถานศึกษา เพื่อใช้เป็นแหล่งศึกษาหาความรู้ได้สะดวกและรวดเร็ว
3. แหล่งเรียนรู้ที่เป็นทรัพยากรบุคคล ได้แก่ ครู ผู้ปกครอง ลุง ป้า น้า อา ตาสี ตาสา ยายมี ยายมา ตลอดจนทั้งบุคคลที่มีความรู้ ความสามารถและเชี่ยวชาญในด้านต่างๆ ซึ่งเป็นภูมิปัญญาในสาขาอาชีพ

วิเชียรวงศ์ คำจันทร์ (2547, 47) กล่าวว่าแหล่งการเรียนรู้ของโรงเรียน มี 2 ประเภทคือแหล่งการเรียนรู้ในโรงเรียนและนอกโรงเรียนซึ่งเป็นแหล่งการเรียนรู้ที่มีอยู่ แล้วตามธรรมชาติและที่มนุษย์สร้างขึ้น

1. แหล่งการเรียนรู้ในโรงเรียน

1.1 แหล่งการเรียนรู้ที่มีอยู่แล้วตามธรรมชาติเช่นบรรยากาศ ลิงแวดล้อมปรากฏการณ์ธรรมชาติและสิ่งมีชีวิตเป็นต้น

1.2 แหล่งการเรียนรู้ที่มนุษย์สร้างขึ้นเช่นห้องสมุดโรงเรียน ห้องสมุดกลุ่มสาระห้องสมุดเคลื่อนที่ห้องเรียนห้องปฏิบัติการต่างๆห้องโสตทัศนศึกษา ห้องมัลติมีเดียเว็บไซต์ห้องอินเทอร์เน็ตห้องเรียนลีเซียวห้องพิพิธภัณฑน์ห้องเกียรติยศสวนพฤกษศาสตร์สวนสมุนไพรสวนวรรณคดีสวนสุขภาพสวนหินสวนหย่อมสวนผีเสื้อบ่อเลี้ยงปลาเรือนเพาะชำและต้นไม้พูดได้เป็นต้น

2. แหล่งการเรียนรู้นอกโรงเรียน

2.1 แหล่งการเรียนรู้ที่มีอยู่แล้วตามธรรมชาติเช่นสภาพแวดล้อม ป่าภูเขาแหล่งน้ำทะเลและสัตว์เป็นต้น

2.2 แหล่งการเรียนรู้ที่มนุษย์สร้างขึ้นเช่นชุมชนวิถีชีวิตอาชีพภูมิปัญญาประเพณีวัฒนธรรมสถาบันโบราณสถานสถานที่สำคัญแหล่งประกอบการสรุปได้ว่าแหล่งเรียนรู้ในชุมชนและในโรงเรียนแบ่งออกได้ดังนี้แหล่งเรียนรู้ในชุมชนหมายถึงแหล่งเรียนรู้ที่เป็นบุคคลบุคคลที่สมาชิกของชุมชนหน่วยงานหรือองค์การต่างๆ แหล่งเรียนรู้ทางธรรมชาติคือสิ่งที่เกิดขึ้นเองตามธรรมชาติเช่นทะเลภูเขาและแม่น้ำเป็นต้นแหล่งเรียนรู้ที่มนุษย์สร้างขึ้นคืออุปกรณ์โสตทัศนูปกรณ์ต่างๆ อาคารสถานที่เป็นต้นแหล่งเรียนรู้ทางวัฒนธรรมคือวิถีชีวิตและค่านิยมคนในชุมชนเป็นต้น

2.3 แหล่งเรียนรู้ในโรงเรียนเช่นห้องสมุดโรงเรียนมุมหนังสือในห้องเรียนห้องคอมพิวเตอร์ศูนย์วิชาการสวนสมุนไพรสวนหนังสือแหล่งเรียนรู้ที่กล่าวมา มีความสำคัญต่อการศึกษาค้นคว้าต่อครูและนักศึกษาเป็นอย่างมากเพราะฉะนั้นแหล่งเรียนรู้ต่างๆ จึงมีความสำคัญต่อการเรียนการสอนเป็นอย่างมาก

สรุปได้ว่า แหล่งเรียนรู้ คือ สถานที่ บริเวณ หรือศูนย์ความรู้ที่ให้นักศึกษา เข้าไปศึกษาหาความรู้ ความเข้าใจและความชำนาญ ซึ่งผู้วิจัยสามารถแบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ แหล่งเรียนรู้ภายในวิทยาลัย ประกอบด้วย 1) ห้องสมุดวิทยาลัยครู 2) ห้องปฏิบัติการ วิชาการวิทยาศาสตร์ 3) ห้องปฏิบัติการวิชาภาษาอังกฤษและ 4) ห้องคอมพิวเตอร์ และ

แหล่งเรียนรู้ภายนอกวิทยาลัย ประกอบด้วย 1) วัด 2) สถานประกอบการ 3) สถานที่ท่องเที่ยว
4) แหล่งเรียนรู้ทางด้านประวัติศาสตร์และ 5) แหล่งเรียนรู้ในชุมชน

4. ประโยชน์ของแหล่งเรียนรู้

วิเชียรวงศ์คำจันทร์ (2547, 53) กล่าวว่าได้กล่าวถึงประเภทของแหล่งเรียนรู้ไว้ดังนี้

1. เป็นส่วนเพิ่มหรือเสริมในการเรียนรู้ เป็นอุปกรณ์การสอนที่ช่วยลดภาระของผู้สอนได้มาก เพราะกิจกรรมการเรียนรู้ในแหล่งเรียนรู้จะมีบรรยากาศของการเรียนรู้เป็นสิ่งที่จัดขึ้นอย่างเป็นระบบ
 2. กิจกรรมการเรียนรู้ในแหล่งเรียนรู้จะช่วยเสริมสร้างความรู้ ความเข้าใจให้ผู้เรียนได้เข้าใจมากยิ่งขึ้น ถ้ากิจกรรมนั้นสอดคล้องกับหลักสูตรการศึกษา
 3. กิจกรรมการเรียนรู้ในแหล่งเรียนรู้สามารถใช้เป็นเครื่องมือในการวัดการเรียนรู้ของผู้เรียนได้
 4. กิจกรรมการเรียนรู้ในแหล่งเรียนรู้ที่จัดทำเป็นรูปเล่ม ผู้เรียนสามารถใช้เป็นแนวทางเพื่อทบทวนความรู้ความเข้าใจได้ด้วยตนเอง
 5. กิจกรรมการเรียนรู้จะช่วยให้ผู้สอนมองเห็นจุดเด่นหรือปัญหาต่างๆ ของผู้เรียนได้ชัดเจนซึ่งจะช่วยให้ผู้สอนดำเนินการปรับปรุงแก้ไขปัญหานั้นได้
 6. กิจกรรมการเรียนรู้ในแหล่งเรียนรู้จะช่วยให้ผู้เรียนได้ฝึกฝนอย่างเต็มที่และทำความเข้าใจในสิ่งที่เรียนรู้ สนุกสนานกับการเรียนรู้
 7. กิจกรรมการเรียนรู้ในแหล่งเรียนรู้สามารถทำให้ผู้เรียนมีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ซึ่งกันและกัน ทำให้เกิดองค์ความรู้ใหม่ในกลุ่ม โดยเฉพาะในกรณีที่ผู้ออกแบบกิจกรรมต้องการให้ผู้เรียนเรียนรู้ร่วมกัน
 8. เกิดความตระหนักและเห็นคุณค่าของการเรียนรู้ในแหล่งเรียนรู้
- สรุปได้ว่าประโยชน์ของแหล่งเรียนรู้จะช่วยให้นักศึกษาได้ค้นคว้า หาคำความรู้หาประสบการณ์จากแหล่งเรียนรู้จะช่วยพัฒนาคุณภาพชีวิตของคนให้ดีขึ้น เพราะการเรียนรู้ไม่จำเป็นที่จะต้องเรียนที่โรงเรียนเท่านั้น การดำรงชีวิตประจำวันก็สามารถเกิดการเรียนรู้ได้จากสิ่งที่อยู่รอบๆ ตัวโดยที่ผู้เรียนไม่รู้สึกรู้ว่ากำลังเรียนอยู่ช่วยให้ผู้เรียนเกิดความสนุกสนาน มีความสนใจที่จะเรียนได้ลงมือปฏิบัติด้วยตนเอง และสามารถแก้ปัญหาด้วยตนเองได้ ทำให้การเรียนรู้มีคุณค่า ส่งเสริมสภาพการเรียนรู้ตลอดชีวิตให้แก่ผู้เรียนมีความรู้ และความสามารถดำรงชีวิตในสังคมอย่างเป็นสุข ทุกคนจึงต้องช่วยกันพัฒนา

บริบทวิทยาลัยครูสะหวันนะเขต สาธารณรัฐประชาธิปไตย

ประชาชนลาว

วิทยาลัยครูสะหวันนะเขต สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาวมีบริบทดังนี้
(วิทยาลัยครูสะหวันนะเขต, 2553, หน้า 3)

1. ประวัติการก่อตั้งวิทยาลัยครูสะหวันนะเขต

วิทยาลัยครูสะหวันนะเขต สร้างขึ้นในปี พ.ศ. 2509 ใช้ชื่อว่า วิทยาลัยครูสะหวันนะเขต ซึ่งเรียกว่า EcolenormaleSavannakhet มีเนื้อที่ทั้งหมด 44 เฮกตาร์ เนื้อที่ดินในโครงการสำรวจ 42 เฮกตาร์ ด้านหน้าโรงเรียนติดกับเส้นทางเลขที่ 9 ยาว 290 กิโลเมตร ซึ่งห่างจากตัวเมืองสะหวันนะเขตไปทางทิศตะวันออก 7 กิโลเมตร เป็นโรงเรียนสร้างครูชั้นต้น สร้างสำเร็จเมื่อปี พ.ศ. 2512 ประกอบด้วยอาคารทั้งหมด 11 หลัง จำแนกเป็นอาคารเรียน 3 หลัง ห้องฝึกงาน 1 หลัง อาคารพักเข้าของนักศึกษา 3 หลัง ห้องอาหาร 1 หลัง และบ้านพักคณะอำนวยการ 2 หลัง วิทยาลัยครูสะหวันนะเขต เริ่มสร้างตั้งจนถึงปัจจุบันได้ผ่านการขยายใน 4 ระยะที่แตกต่างกันคือ

ระยะที่ 1 ระหว่างปี พ.ศ. 2512 – 2518 เรียกชื่อว่า วิทยาลัยครูสะหวันนะเขต เป็นโรงเรียนก่อสร้างครูชั้นต้นในระบบ 6+2 (ระบบเร่งรัด) และระบบ 6+4 เป็นครูประถมสมบูรณ์ ขอบเขตของการก่อสร้างครู ในสองแขนงคือสะหวันนะเขตและคำม่วน

ระยะที่ 2 เริ่มตั้งแต่ปี พ.ศ. 2518 – 2532 ได้เปลี่ยนชื่อโรงเรียนก่อสร้างครูชั้นกลางเลข 5 (ส.ค.5) ซึ่งเรียนในระบบ 8+3 และรับเอาพนักงานครูชั้นต้นมาเรียนต่อเอาวุฒิครูชั้นกลาง

ระยะที่ 3 ระหว่างปีการศึกษา พ.ศ. 2527 – 2528 เริ่มจากภาคเรียนที่ พ.ศ. 2527 – 2528 ได้สร้างตั้งสาขามหาวิทยาลัยสร้างครูสะหวันนะเขต ขึ้นซึ่งมีชื่อย่อว่า “สาขา ม.ส.ค.สะหวันนะเขต” โดยแยกเอาอาคารส่วนหนึ่งของ ส.ค.5 และ สาขา ม.ส.ค. มีคณะอำนวยการของลาว มีหลักสูตรการเรียนแตกต่างกันคือ สาขา ม.ส.ค. เรียนในระบบ 11+4 สำหรับนักศึกษาสามัญ และรับเอาพนักงานครูชั้นกลางมาเรียนต่อเพื่อเป็นครูชั้นสูง สอนชั้นมัธยมตอนปลาย

ระยะที่ 4 เริ่มจากปีการศึกษา พ.ศ. 2532 – 2533 ส.ค.5 และ สาขา ม.ส.ค. ได้รวมเข้าเป็นสถาบันการศึกษาเดียว โดยมีคณะอำนวยการคณะเดียวเป็นผู้บริหาร

และ เปลี่ยนชื่อมาเป็นโรงเรียนก่อสร้างครูชั้นสูง สหวันนะเขตระยะต่อมาจึงเปลี่ยนชื่อเป็นวิทยาลัยครูสหวันนะเขต (วคส.) ระบบการเรียนเป็นแบบ11+3 โดยรับนักศึกษามัธยมตอนปลาย และครูชั้นกลางมาเรียนในหลักสูตร 3 ปี เป็นครูชั้นสูงระดับอนุปริญญาสอนระดับมัธยมตอนต้น

2. ประวัติด้านการจัดการศึกษา

วิทยาลัยครูสหวันนะเขต มีนักศึกษามาจาก 2 แขวง คือ แขวงคำม่วน และแขวงสหวันนะเขตเข้ามาเรียน เปิดให้บริการทางการศึกษาอยู่ 3 ระดับการศึกษา ได้แก่ระดับชั้นกลาง ระดับชั้นสูง และระดับปริญญาตรี มีรายละเอียดดังนี้

ระดับชั้นกลาง จำนวน 27 ห้องเรียน

ระดับชั้นสูง จำนวน 12 ห้องเรียน

ระดับปริญญาตรี จำนวน 69 ห้องเรียน

จำนวนนักศึกษา ในปีการศึกษา 2557 จำนวน 4,483 คน แบ่งออกเป็น

ระดับชั้นกลาง จำนวน 961 คน

ระดับชั้นสูง จำนวน 502 คน

ระดับปริญญาตรี จำนวน 3,020 คน

3. รายชื่อผู้บริหารวิทยาลัยครูสหวันนะเขต

ตาราง 1 รายชื่อผู้บริหารวิทยาลัยครูสหวันนะเขต

ลำดับที่	ชื่อ - สกุล	ตำแหน่ง	ระยะเวลา
1	นายอวด อุดะจิต	ผู้อำนวยการ	2512 - 2514
2	นายทองเพชร วงโพสี	ผู้อำนวยการ	2514 - 2515
3	นายเงินแท้ เกตตะวง	ผู้อำนวยการ	2515 - 2517
4	นายทองเต็น ไชยะเสน	ผู้อำนวยการ	2517 - 2519
5	นายวอนมา ดาลาอ้วน	ผู้อำนวยการ	2519 - 2523
6	นายลำพอน เกิงพะจัน	ผู้อำนวยการ	2523 - 2527
7	นายเวียงคำ เฟ็งสุวรรณค์	ผู้อำนวยการ	2527 - 2535
8	นายคำพูน ตูโพพูน	ผู้อำนวยการ	2535 - 2549
9	นายกิ่ง ไชยะसान	ผู้อำนวยการ	2549 - ปัจจุบัน

4. ข้อมูลบุคลากรผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษา

ตาราง 2 ข้อมูลบุคลากรผู้บริหารอาจารย์ และนักศึกษา

ห้องการสายที่สังกัด	บุคลากร (คน)		
	ผู้บริหาร	อาจารย์	นักศึกษา
1. สาขาวิชาวิทยาศาสตร์ธรรมชาติ	6	26	880
2. สาขาวิชาวิทยาศาสตร์สังคม	6	26	680
3. สาขาวิชาภาษาต่างประเทศ	6	28	560
4. สาขาวิชาอนุบาล – ประถมศึกษา	6	28	920
รวม	24	108	3,040

5. สภาพชุมชนโดยรวม

ประชากรส่วนใหญ่โดยรวมให้ได้รับการศึกษาในระดับปานกลาง แนวโน้มและความต้องการของผู้ปกครองชุมชน มีความต้องการให้บุตรหลานเข้ารับการศึกษาทางด้านเทคโนโลยีที่ทันสมัย โดยให้บุตรหลานของตนได้เรียนคอมพิวเตอร์ ดังนั้นทางวิทยาลัยจึงได้เปิดสอนในหลักสูตรคอมพิวเตอร์เบื้องต้น คือ หลักสูตรการเรียนการสอนเพื่อให้บุตรหลานของประชาชนได้รับการเรียนรู้

6. แหล่งการเรียนรู้ในวิทยาลัยครูสะหวันนะเขต

แหล่งเรียนรู้ คือ สถานที่ บริเวณหรือห้องที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าต่อ อาจารย์และนักศึกษาและใช้แหล่งเรียนรู้หรือประกอบกิจกรรมในการเรียนรู้ และศึกษาค้นคว้าหาความรู้ด้วยตนเองทั้งแหล่งเรียนรู้ในและแหล่งเรียนรู้นอกวิทยาลัยของวิทยาลัยครูสะหวันนะเขต สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ประกอบด้วย

6.1 แหล่งเรียนรู้ในวิทยาลัย คือ สถานที่ บริเวณหรือห้องเรียนที่ใช้เป็นแหล่งเรียนรู้ภายในวิทยาลัยของวิทยาลัยครูสะหวันนะเขต สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว จำแนกเป็น

6.1.1 ห้องสมุดวิทยาลัยครู

6.1.2 ห้องปฏิบัติการวิชาการวิทยาศาสตร์

6.1.3 ห้องปฏิบัติการวิชาภาษาอังกฤษ

6.1.4 ห้องคอมพิวเตอร์

6.2 แหล่งเรียนรู้นอกวิทยาลัย หมายถึง สถานที่ที่อาจารย์ผู้สอนใช้ในการประกอบการเรียนการสอน จำแนกเป็น

6.2.1 วัสดุ

6.2.2 สถานที่ประกอบการ

6.2.3 สถานที่ท่องเที่ยว

6.2.4 แหล่งเรียนรู้ทางด้านประวัติศาสตร์

6.2.5 แหล่งเรียนในชุมชน

7. เป้าหมายผลผลิตหลัก

ผลผลิตหลักของสถานศึกษา (Outputs) หมายถึงการจัดการการศึกษาให้กับนักศึกษาในสองแขนงคือ แขนงสหวันนะเขต และแขนงค้ำม่วงที่จบการเรียนในระดับ ม.6 –ม.7 การจัดการศึกษาของวิทยาลัยครูสหวันนะเขต สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาวมีภารกิจหลักในการจัดการศึกษา 3 ระดับคือ 1) การจัดบริการทางการศึกษาระดับชั้นกลางการจัดบริการทางการศึกษาระดับชั้นสูง และการจัดบริการทางการศึกษาระดับปริญญาตรีให้กับนักศึกษาจำนวน 2กลุ่มได้แก่นักศึกษาที่จบการศึกษาในระดับ ม.6 –ม.7 เป้าหมายหลักของกระทรวงศึกษาธิการและกีฬาได้กำหนดไว้ในแผนกลยุทธ์ ระยะ 5 ปี (พ.ศ. 2554 – 2558) ได้จัดระบบการกำกับติดตาม ประเมินผลการตรวจสอบและรายงานผลการปฏิบัติงานตามแผนงาน โครงการ กิจกรรมในรูปแบบการมีส่วนร่วมของคณะกรรมการ ดังนี้

7.1 การกำกับติดตามได้แก่ กำหนดรูปแบบการกำกับติดตามแผนงาน โครงการ กิจกรรมและกำหนดผู้รับผิดชอบในการกำกับติดตาม

7.2 การประเมินผล ได้แก่ แต่งตั้งคณะกรรมการประเมินผลสร้างเครื่องมือประเมินผลดำเนินการประเมินผลทั้งก่อนดำเนินโครงการ เพื่อดูแลความเป็นไปได้ระหว่างการดำเนินการ เพื่อประเมินความก้าวหน้า และปรับปรุงการแก้ไขดำเนินงานเมื่อสิ้นสุดโครงการเพื่อประเมินประสิทธิภาพ และประสิทธิผลของการดำเนินการ

7.3 การตรวจสอบได้แก่ การตรวจตามแผนงาน โครงการ กิจกรรม ที่ปฏิบัติบันทึกผลเพื่อปรับปรุงพัฒนาคณะกรรมการตรวจสอบการประเมินผลการปฏิบัติงาน เพื่อเสนอแนะแนวทางแก้ไขปัญหา อุปสรรค และหาแนวทางช่วยเหลือสนับสนุน

7.4 การรายงานผลได้แก่รายงานผลการดำเนินงาน เมื่อสิ้นสุดแต่ละกิจกรรมที่กำหนดไว้เมื่อสิ้นสุดแผนงาน โครงการ กิจกรรมในปีงบประมาณแต่งตั้งคณะทำงาน สรุปผลการปฏิบัติงาน เพื่อการปรับปรุง แก้ไข และกำหนดทิศทางการจัดการศึกษา และเมื่อสิ้นปีการศึกษา โรงเรียนจัดทำรายงานผลการดำเนินงานจัดการศึกษาต่อหน่วยงาน บัณฑิตบัญชาและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

สรุปได้ว่า วิทยาลัยครูสะหวันนะเขต สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว เปิดทำการเรียนการสอน แบ่งออกเป็น 3 ระดับ คือ ระดับชั้นกลาง ระดับชั้นสูง และระดับปริญญาตรีในการเรียนการสอนของอาจารย์ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญและแหล่งเรียนรู้ ประกอบด้วย 1) แหล่งเรียนรู้ในวิทยาลัย คือ สถานที่ บริเวณหรือห้องเรียนที่ใช้เป็นแหล่งเรียนรู้ภายในวิทยาลัยของวิทยาลัยครูสะหวันนะเขต สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว จำแนกเป็น ห้องสมุดวิทยาลัยครู ห้องปฏิบัติการวิชาการวิทยาศาสตร์ห้องปฏิบัติการวิชาภาษาอังกฤษห้องคอมพิวเตอร์ และ 2) แหล่งเรียนรู้นอกวิทยาลัย หมายถึง สถานที่ที่อาจารย์ผู้สอนใช้ในการประกอบการเรียนการสอน จำแนกเป็น วัดสถานประกอบการสถานที่ท่องเที่ยวแหล่งเรียนรู้ทางด้านประวัติศาสตร์และแหล่งเรียนในชุมชน เพื่อเสริมสร้างให้นักศึกษาเกิดกระบวนการเรียนรู้และสามารถนำแหล่งเรียนรู้ไปประยุกต์ใช้ในประจำวันหรือบูรณาการ

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1.งานวิจัยในประเทศ

อำพร จันทรดา (2549, หน้า 125) ได้ศึกษาสภาพและปัญหาการจัดการเรียนรู้ในโรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาลพบุรี เขต 22 จำแนกตามสภาพในการปฏิบัติงาน เพศ วุฒิการศึกษาและขนาดของโรงเรียน ผลการวิจัยพบว่าปัญหาการจัดการจัดแหล่งเรียนรู้ในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาลพบุรี เขต 22 ภาพรวมมีปัญหอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายชั้นตอนพบว่าทั้ง 4 ชั้นตอนมีปัญหอยู่ในระดับปานกลางทุกชั้นตอนเช่นกัน

องอาจ แสนมาโนช (2550, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่องสภาพและปัญหาการใช้แหล่งเรียนรู้ของบุคลากรในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากาฬสินธุ์ เขต 3 ผลการวิจัยพบว่าสภาพและปัญหาการใช้แหล่งเรียนรู้ โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง และสภาพและปัญหาการใช้แหล่งเรียนรู้ ความคิดเห็นของผู้บริหาร ครูผู้สอนและนักศึกษา

ไม่แตกต่างกันโดยรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน ในส่วนความคิดเห็นของผู้บริหาร ครูผู้สอนและนักศึกษาที่มีช่วงชั้นต่างกัน มีความแตกต่างกัน และส่วนแหล่งเรียนรู้ภายนอก โรงเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ทองหยู เตียงสกุล (2550, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่องสภาพและความต้องการใช้แหล่งเรียนรู้ของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครพนม เขต 2 ผลการวิจัยพบว่า สภาพการใช้แหล่งเรียนรู้อยู่ในระดับปานกลาง ความต้องการใช้แหล่งเรียนรู้อยู่ในระดับมาก และสภาพและความต้องการใช้แหล่งเรียนรู้ตามความคิดเห็นของผู้บริหาร ครู และนักศึกษา พบว่า ไม่แตกต่างกัน ความต้องการใช้แหล่งเรียนรู้ตามความคิดเห็นของผู้บริหาร ครู และนักศึกษา พบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เมื่อพิจารณาตามสภาพ พบว่า นักศึกษามีความต้องการใช้มากกว่าผู้บริหาร และครู ศิริพร จิตอารีย์ (2551, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่องการจัดการแหล่งเรียนรู้ของโรงเรียนยุพราชวิทยาลัย ผลการวิจัยพบว่า สภาพปัญหาส่วนใหญ่ขาดการปฏิบัติคือการส่งเสริมให้ผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการจัดแหล่งเรียนรู้และเห็นว่าไม่แน่ใจคือ มีข้อมูลสารสนเทศในการเลือกแหล่งเรียนรู้เพียงพอ สำหรับปัญหาที่พบคือ ขาดแคลนบุคลากรที่มีความรู้ความเข้าใจในการจัดการแหล่งเรียนรู้ นักศึกษาไม่เห็นคุณค่าของแหล่งเรียนรู้ อาคารสถานที่คับแคบและไม่เพียงพอกับจำนวนนักศึกษา สื่อมีไม่เพียงพอขณะที่ข้อเสนอแนะนั้นพบว่า ควรแก้ไขปัญหาที่พบอย่างเป็นรูปธรรม

ฐิติวัจน์ พัฒน์เจริญ (2551, บทคัดย่อ) ที่ได้ทำการศึกษาสภาพและปัญหาการบริหารแหล่งเรียนรู้ในศูนย์การศึกษา สังกัดหน่วยงานทหารบก จังหวัดลพบุรี เมื่อจำแนกตามเพศ อายุ วุฒิการศึกษา ประสบการณ์การทำงานและตำแหน่งหน้าที่ การปฏิบัติงาน ผลการวิจัยพบว่า ผลการเปรียบเทียบสภาพและปัญหาการบริหารแหล่งเรียนรู้ในศูนย์การศึกษา สังกัดหน่วยงานทหารบก จังหวัดลพบุรีจำแนกตามตำแหน่งหน้าที่การปฏิบัติงาน มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ชาลี ต่องสู (2552, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่องการบริหารจัดการสภาพแวดล้อมและแหล่งเรียนรู้ของโรงเรียนบ้านปางปึง-ราษฎร์บำรุง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามะฮ่องสอน เขต 1 ผลการวิจัยพบว่า สภาพการปฏิบัติเกี่ยวกับการจัดสภาพแวดล้อมและแหล่งเรียนรู้ภายในโรงเรียน1) ครูคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานและนักศึกษา มีความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพปัจจุบันในการปฏิบัติเกี่ยวกับการจัดสภาพแวดล้อมและแหล่งเรียนรู้ภายในห้องเรียน โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง

2) คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานและนักศึกษา มีความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพปัจจุบันในการปฏิบัติเกี่ยวกับการจัดสภาพแวดล้อมและแหล่งเรียนรู้ภายนอกห้องเรียน โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง 2) รูปแบบการจัดสภาพแวดล้อมและแหล่งเรียนรู้ของโรงเรียนบ้านปางปึงราษฎร์บำรุง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาแม่ฮ่องสอน เขต 1 โดยใช้หลักการของวงจรบริหารงานคุณภาพ PDCA โดยดำเนินการจัดสภาพแวดล้อมและแหล่งเรียนรู้ของโรงเรียนบ้านปางปึงราษฎร์บำรุง ประกอบด้วย การจัดสภาพแวดล้อมและแหล่งเรียนรู้ภายในห้องเรียน ได้แก่ ด้านบุคลากรด้านกฎระเบียบ ด้านวัสดุอุปกรณ์ ด้านสื่อการเรียนการสอนการจัดสภาพแวดล้อมและแหล่งเรียนรู้ภายนอกห้องเรียน ได้แก่ ด้านการบริหาร ด้านอาคารสถานที่ ด้านแหล่งเรียนรู้ด้านชุมชน³⁾ ผลการศึกษาความพึงพอใจของครู คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานและนักศึกษา ที่มีต่อการจัดสภาพแวดล้อมและแหล่งเรียนรู้ของโรงเรียนบ้านปางปึงราษฎร์บำรุง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาแม่ฮ่องสอน เขต 1 พบว่าครู คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานและนักศึกษาของโรงเรียนบ้านปางปึง-ราษฎร์บำรุงมีความพึงพอใจต่อการจัดสภาพแวดล้อมและแหล่งเรียนรู้ภายในห้องเรียน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก และครู คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานและนักศึกษาของโรงเรียนบ้านปางปึง-ราษฎร์บำรุงมีความพึงพอใจต่อการจัดสภาพแวดล้อมและแหล่งเรียนรู้ภายนอกห้องเรียน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก

สุรัสสา ทองฉาย (2552, หน้า 86) ได้ทำการศึกษาสภาพปัจจุบันและปัญหาการพัฒนาตนเองจากแหล่งเรียนรู้ของครูผู้สอนในโรงเรียนประถมศึกษาสังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานราธิวาส เขต 2 ผลการวิจัยพบว่า ครูผู้สอนในโรงเรียนประถมศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานราธิวาส เขต 2 ที่มีระดับตำแหน่งต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาในการพัฒนาตนเองจากแหล่งเรียนรู้ไม่แตกต่างกัน

เราา อินทรกำแหง (2552, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่องเทคโนโลยีที่เหมาะสมสำหรับการจัดสภาพแวดล้อมแหล่งเรียนรู้ด้านศิลปวัฒนธรรม มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา ผลการวิจัยพบว่า เทคโนโลยีที่เหมาะสมภายในห้องแสดงนิทรรศการ ควรมีเทคโนโลยีต่างๆ ได้แก่ สื่อสื่อดิจิทัล สื่อของจริง สื่อมัลติมีเดีย ตู้อินเตอร์กัมมิตี สื่อทัศนสัญลักษณ์ ตู้ไฟจัดแสดงรูปภาพและแผ่นป้ายข้อมูลในรูปแบบต่างๆ เทคโนโลยีที่เหมาะสมภายนอกห้องแสดงนิทรรศการ ควรมีการจัดสภาพแวดล้อมให้กลมกลืนกับเนื้อหาและพื้นที่ เช่น ปูกลดต้นไม้พื้นเมือง ผักพื้นบ้าน บริเวณรอบบ้านโคราซ เป็นต้น การนำเทคโนโลยีสารสนเทศ

มาใช้ในการนำเสนอควรมีรูปแบบต่างๆ เช่น e-book WebSiteKlcsk เป็นต้น และการจัดนิทรรศการถาวรหรือนิทรรศการหมุนเวียน ควรจัดให้มีกิจกรรมที่ผู้ชมมีปฏิสัมพันธ์กับเนื้อหาที่น่าสนใจ เช่น มุมเรียนรู้ด้วยเกมส์ การให้ผู้ชมได้ทดลองเล่นเครื่องดนตรีที่บ้าน หรือการให้ผู้ชมได้ทดสอบชิมอาหารพื้นเมือง เป็นต้น

อุมาวดี ยลวงค์ (2553, หน้า 102) ซึ่งได้ศึกษาสภาพปัญหาและเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารแหล่งเรียนรู้ในสถานศึกษาของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 ตามความคิดเห็นของผู้อำนวยการโรงเรียนและครูผู้สอน จำแนกตามประสบการณ์ในการทำงาน ผลการวิจัยพบว่า โดยรวมและรายด้านมีสภาพปัญหาไม่แตกต่างกัน

ปริญญา ไตรพรหม (2553, หน้า 102) ได้ศึกษาเรื่องการพัฒนาแนวทางการส่งเสริมการใช้แหล่งเรียนรู้ในสถานศึกษาขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา ผลการวิจัยพบว่า จากสภาพการดำเนินการและสภาพปัญหาที่มีลักษณะคล้ายคลึงกันของสถานศึกษาขนาดเล็กนำไปสู่ความต้องการเพื่อพัฒนาคุณภาพของสถานศึกษาขนาดเล็ก ได้แก่ 1) ผู้บริหารที่มีภาวะผู้นำ มีความรู้ ความสามารถ 2) บุคลากรครูที่มีความรู้ความสามารถตรงตามสาขาวิชาที่ต้องการ 3) อัตราครูที่เพียงพอกับจำนวนนักศึกษา 4) แหล่งเรียนรู้ภายในสถานศึกษา ได้แก่ ห้องสมุด และห้องปฏิบัติการต่างๆ 5) อาคารสถานที่ที่เอื้อต่อการจัดการเรียนการสอน สะดวกและปลอดภัย 6) งบประมาณในการบริหารจัดการที่เพียงพอ 7) สื่อการเรียนการสอน วัสดุ ครุภัณฑ์ ในการจัดการเรียนการสอนที่เพียงพอและทันสมัย 8) ความร่วมมือจากชุมชนในการสอดส่องดูแลและมีส่วนร่วมในกิจกรรมของสถานศึกษา

พรณี เสี่ยงบุญ ธีระวัฒน์ เยี่ยมแสง และศักดิ์พงศ์ หอมหวาน (2554, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่องการพัฒนาแหล่งเรียนรู้ในสถานศึกษาเพื่อจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญโรงเรียนบ้านหนองบัวคู อำเภอนาดูน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามหาสารคาม เขต 2 ผลการวิจัยพบว่าการพัฒนาการดำเนินงานเพื่อพัฒนาแหล่งเรียนรู้ในสถานศึกษาเพื่อจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ โรงเรียนบ้านหนองบัวคู อำเภอนาดูน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามหาสารคาม เขต 2 ผู้วิจัยและผู้ร่วมวิจัยมีความรู้ความสามารถดำเนินการตามแผนดำเนินการพัฒนา เกิดแหล่งเรียนรู้ที่เอื้อต่อการเรียนการสอนเพิ่มขึ้น 4 ฐาน คือ ฐานห้องสมุด ฐานห้องปฏิบัติการคอมพิวเตอร์ ฐานสวนป่านานาพันธุ์ และฐานสวนเกษตรพอเพียง และมีบรรยากาศการเรียนรู้ดีขึ้นเป็นที่ชื่นชมของผู้มาเยี่ยมชมครู นักศึกษาได้ใช้

ประโยชน์จากแหล่งเรียนรู้อย่างคุ้มค่า รู้จักแสวงหาความรู้ด้วยตนเองตามความสนใจ จากการพัฒนาแหล่งเรียนรู้ในสถานศึกษาเพื่อจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ กลุ่มตัวอย่างมีระดับความคิดเห็นต่อสภาพและการพัฒนาแหล่งเรียนรู้ในสถานศึกษา โดยรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 4.16 ระดับความพึงพอใจต่อการพัฒนาและการใช้ แหล่งเรียนรู้ของนักศึกษาชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-6 โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด

วัลยา ทองงาม (2553, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่องการใช้และบริหารจัดการ แหล่งเรียนรู้ภูมิปัญญาท้องถิ่น เพื่อส่งเสริมพัฒนาการนักศึกษา ของโรงเรียนอนุบาลวีรยา อำเภอสันทราย จังหวัดเชียงใหม่ผลการวิจัยพบว่า สภาพการใช้และบริหารจัดการแหล่ง เรียนรู้พบว่า มีการนำภูมิปัญญาท้องถิ่นมาปรับใช้ในการเรียนการสอน มีการจัดรูปแบบ การเรียนที่หลากหลาย บริหารจัดการการเรียนการสอนและกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน โดยให้ โอกาสผู้ปกครอง ชุมชน และปราชญ์ท้องถิ่นเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาร่วมกับ โรงเรียนและปัญหาจากการใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่นในโรงเรียนพบว่า การจัดกิจกรรมภูมิ ปัญญาท้องถิ่นนั้นครูผู้สอนเห็นว่าเป็นการเพิ่มภาระงานให้แก่ครู และการดูแลควบคุมเด็ก ในระหว่างทำกิจกรรมไม่ให้เกิดอุบัติเหตุทำได้ค่อนข้างยาก นอกจากนี้ พื้นที่ของโรงเรียน มีจำกัดไม่สะดวกต่อการจัดกิจกรรมส่งเสริมการเรียนรู้ ทำให้เด็กขาดอิสระในการเล่น อีกทั้งปราชญ์ท้องถิ่นที่เข้ามาให้ความรู้แก่เด็กในโรงเรียนนั้น มีเวลาน้อย แหล่งเรียนรู้ ภูมิปัญญาท้องถิ่น ยังไม่ครอบคลุมกิจกรรมต่างๆ รวมถึงครูผู้สอน มีการวางแผน จัดกิจกรรมเรียนรู้ภูมิปัญญาท้องถิ่น ไม่สอดคล้องกับเนื้อหาที่เรียน และแหล่งเรียนรู้ ภูมิปัญญาท้องถิ่นที่อยู่ภายนอกโรงเรียนยากต่อการเดินทางแนวทางการใช้และบริหาร จัดการแหล่งเรียนรู้ทางภูมิปัญญาท้องถิ่นเพื่อส่งเสริมพัฒนาการนักศึกษา ของโรงเรียน อนุบาลวีรยา ควรจัดทำแผนประสพการณ์ภูมิปัญญาท้องถิ่น (Plan) โดยควรให้มีการศึกษา หลักสูตรแม่บท จัดทำข้อมูลสารสนเทศภูมิปัญญาท้องถิ่น แล้วกำหนดจุดประสงค์ ผลการเรียนรู้ที่คาดหวังให้ชัดเจน การปฏิบัติตามแผนประสพการณ์ภูมิปัญญาท้องถิ่น (Do) ควรเป็นการนำแผนประสพการณ์ที่จัดทำขึ้น มาปฏิบัติตามขั้นตอนในแผนงานอย่างเป็น ระบบ และมีความต่อเนื่อง มีการใช้แหล่งเรียนรู้เพื่อฝึกปฏิบัติ ทดลอง และศึกษาเพื่อให้ ผู้เรียนได้ปฏิบัติจริงการนิเทศติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผลการใช้แหล่งเรียนรู้ภูมิปัญญา ท้องถิ่น (Check)ควรเป็นการตรวจสอบผลการดำเนินงานในแต่ละขั้นตอนของแผนงานว่า มีปัญหาอะไรเกิดขึ้นจำเป็นต้องเปลี่ยนแปลงแก้ไขแผนงานในขั้นตอนใดบ้าง โดยใช้วิธีการ วัดและประเมินผล ด้านความสามารถ (Performance Assessment)และการประเมินผลการ

เรียนรู้ โดยใช้แฟ้มผลงาน (Portfolio Assessment) และสุดท้ายเป็นการนำผลการประเมินมาใช้ปรับปรุง และพัฒนาแหล่งเรียนรู้ภูมิปัญญาท้องถิ่นอย่างต่อเนื่อง (Act) ข้อมูลที่ได้จากการประเมินผล ควรสะท้อนให้เห็นถึง การวางแผนและการจัดการเรียนรู้ภูมิปัญญาท้องถิ่น ว่าสามารถตอบสนองความสามารถความสนใจ และความต้องการของผู้เรียนแต่ละบุคคล ได้หรือไม่

อินดา แดงอ่อน (2553, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่องรูปแบบการพัฒนาพฤติกรรมการสอนของครูที่เน้นการใช้แหล่งเรียนรู้และสถานประกอบการเพื่อส่งเสริมทักษะหลักตามสมรรถนะวิชาชีพผู้เรียนของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครปฐม สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาผลการวิจัยพบว่า สภาพพฤติกรรมการสอนของครูที่เน้นการใช้แหล่งเรียนรู้และสถานประกอบการของวิทยาลัยอาชีวศึกษากลุ่มภาคกลาง สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง และรูปแบบการพัฒนาพฤติกรรมการสอนของครูที่เน้นการใช้แหล่งเรียนรู้และสถานประกอบการเพื่อส่งเสริมทักษะหลักตามสมรรถนะวิชาชีพผู้เรียนของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครปฐม พบว่ารูปแบบการพัฒนาพฤติกรรมการสอนของครูที่เน้นการใช้แหล่งเรียนรู้และสถานประกอบการ มีขั้นตอนการพัฒนา 4 ขั้นตอน คือ 1) สร้างความตระหนัก 2) เสริมหลักการสอน 3) สะท้อนสู่การปฏิบัติ 4) ร่วมวัดประเมินผล และเสริมแรง

มงคล ประเสริฐสังข์ (2553, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่องการจัดสภาพแวดล้อมให้เป็นแหล่งเรียนรู้ยุคใหม่ของโรงเรียนวัดใหญ่ศรีสุพรรณ สำนักงานเขตธนบุรีสังกัดกรุงเทพมหานครผลการวิจัยพบว่า การจัดสภาพแวดล้อมให้เป็นแหล่งเรียนรู้ยุคใหม่ของโรงเรียนวัดใหญ่ศรีสุพรรณ สำนักงานเขตธนบุรี สังกัดกรุงเทพมหานคร โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน เรียงลำดับค่าเฉลี่ย ดังนี้ ด้านกายภาพ มีค่าเฉลี่ยสูงสุดรองลงมาคือ ด้านบุคลากรและด้านการบริหารจัดการมีค่าเฉลี่ยต่ำสุด

รวิภัทร วงศ์สรรคกร, สมศักดิ์บุญญาธร, อรวรรณ วังสมบัติ (2553, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่องสภาพการใช้แหล่งเรียนรู้ในการจัดการเรียนการสอนของครูโรงเรียนประถมศึกษาสังกัดเทศบาลตำบล จังหวัดเชียงราย ผลการวิจัยพบว่า สภาพการใช้แหล่งเรียนรู้ในการจัดการเรียนการสอนของครูโรงเรียนประถมศึกษาสังกัดเทศบาลตำบลจังหวัดเชียงราย โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก และพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่ากลุ่มตัวอย่างใช้แหล่งเรียนรู้ด้านกิจกรรม ในระดับมาก รองลงมาคือ การใช้แหล่งเรียนรู้ด้านวิชาการในระดับมาก การใช้แหล่งเรียนรู้ด้านทักษะกระบวนการในระดับมากการใช้

แหล่งเรียนรู้ด้านธรรมชาติในระดับมาก การใช้แหล่งเรียนรู้ด้านนันทนาการ ในระดับมาก และการใช้แหล่งเรียนรู้ด้านส่งเสริมวิชาการในระดับน้อยตามลำดับส่วนผลการวิจัยการเปรียบเทียบสภาพการใช้แหล่งเรียนรู้ในการจัดการเรียนการสอนของครูกลุ่มวิทยาศาสตร์ ครูกลุ่มภาษาศาสตร์และครูกลุ่มสังคมศาสตร์โรงเรียนประถมศึกษาสังกัดเทศบาลตำบล จังหวัดเชียงราย พบว่าโดยภาพรวมครูกลุ่มวิทยาศาสตร์ครูกลุ่มภาษาศาสตร์และครูกลุ่มสังคมศาสตร์มีการใช้แหล่งเรียนรู้ไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาแต่ละประเภทของแหล่งเรียนรู้พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีการใช้แหล่งเรียนรู้แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 2 แหล่งเรียนรู้ คือแหล่งเรียนรู้ด้านส่งเสริมวิชาการและแหล่งเรียนรู้ด้านทักษะกระบวนการ และผลการวิจัยพบว่าครูกลุ่มวิทยาศาสตร์ ครูกลุ่มภาษาศาสตร์ และครูกลุ่มสังคมศาสตร์ มีการใช้แหล่งเรียนรู้ไม่แตกต่างกัน จำนวน 4 แหล่งเรียนรู้ คือ แหล่งเรียนรู้ด้านวิชาการแหล่งเรียนรู้ด้านนันทนาการแหล่งเรียนรู้ด้านธรรมชาติและแหล่งเรียนรู้ด้านกิจกรรม

อรุณศรี เตชะเรืองรองและพิเชษฐ จันทรพงษ์ (2554, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่องความคิดเห็นของครูและนักศึกษาเกี่ยวกับการจัดการแหล่งเรียนรู้ในโรงเรียนอุดรดิตถ์ จังหวัดอุดรดิตถ์ ผลการวิจัยพบว่า ห้องสมุดมีความเหมาะสมระดับมาก คือ ให้บริการด้วยความเสมอภาคตามลำดับก่อน-หลัง มีความเหมาะสมระดับปานกลาง เกี่ยวกับ ความเพียงพอในการให้บริการด้านการให้ยืม - คืน ความทันสมัย ความเหมาะสมต่อการใช้งานเกี่ยวกับ จำนวนหนังสือ จำนวนเครื่องคอมพิวเตอร์และสื่อต่างๆ ในห้องสมุด ความสะดวกในการค้นหาหนังสือ/สื่อที่สามารถยืมได้ระยะเวลาที่ให้ยืมหนังสือ/สื่อ(เล่ม/วัน) ระยะเวลาที่เปิดให้บริการ ความสะดวกในการขอสืบค้นข้อมูล จำนวนบุคลากรที่ให้บริการ มีเพียงพอมีป้ายแนะนำจุดบริการต่างๆ อย่างชัดเจน ตำแหน่งของสถานที่ในการให้บริการ ความสะอาดมีแสงสว่างอย่างเพียงพอ มีอากาศถ่ายเทสะดวก ตำแหน่งของสถานที่ในการให้บริการ ไม่มีความเหมาะสมเกี่ยวกับจำนวนเครื่องคอมพิวเตอร์ในการให้บริการสืบค้นข้อมูล จำนวนหนังสือภาษาต่างประเทศที่ให้บริการ การให้บริการสืบค้นข้อมูลด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์ ค่าปรับ บุคลากรหน้าตายิ้มแย้มแจ่มใส การมีมนุษยสัมพันธ์ศูนย์คอมพิวเตอร์และห้องพิเศษของกลุ่มสาระต่างๆ มีความเหมาะสมปานกลางเกี่ยวกับความเพียงพอของจำนวนเครื่องคอมพิวเตอร์ ที่มีให้บริการสืบค้นข้อมูล จำนวนโปรแกรมที่สามารถยืมได้ในแต่ละครั้ง ความทันสมัยของเครื่องคอมพิวเตอร์โปรแกรมในเครื่องคอมพิวเตอร์มีความครอบคลุมในเนื้อหาวิชาที่เรียน/สอน บุคลากรให้บริการด้วยความสุภาพอ่อนน้อม และเป็นกันเองมีความเอาใจใส่

กระตือรือร้น และเต็มใจให้บริการ รับฟังปัญหาหรือข้อซักถามของผู้รับบริการอย่างเต็มใจ ให้คำอธิบายและตอบข้อสงสัยได้ตรงประเด็น มีความชัดเจนในการให้คำแนะนำที่เป็นประโยชน์ ให้บริการด้วยความสะดวกรวดเร็ว ทันตามกำหนดเวลา บุคลากรมีความรู้เกี่ยวกับโปรแกรมต่างๆ ระยะเวลาที่เปิดให้บริการ วันเวลาที่เปิดให้บริการ ความสะดวกในการขอสืบค้น ข้อมูล ตำแหน่งของสถานที่ในการให้บริการความสะดวก มีแสงสว่างอย่างเพียงพอ มีอากาศถ่ายเทสะดวกไม่มีความเหมาะสมเกี่ยวกับสภาพของเครื่องคอมพิวเตอร์ ที่เหมาะสมต่อการใช้งาน ความทันสมัยและความคุ้มค่าและประโยชน์ที่ได้รับจากการใช้ website โรงเรียนระบบอินเทอร์เน็ตของโรงเรียน

2. งานวิจัยต่างประเทศ

Mullins (2000, p.2431-A) ได้ทำการวิจัยถึง ผลกระทบที่มีต่อครูและนักเรียนจากการได้ไปศึกษานอกสถานที่โดยใช้พิพิธภัณฑ์ทางธรรมชาติ ผลการวิจัยพบว่าการไปศึกษานอกสถานที่ การใช้พิพิธภัณฑ์ทางธรรมชาติ ทำให้ครูและนักเรียนมีชีวิตใหม่ และเกิดแรงจูงใจสำหรับอุปสรรคของการจัดการศึกษานอกสถานที่ คือ ครูผู้สอนจะปิดกั้นตัวเองเพราะกลัวการพานักเรียนไปนอกสถานที่และมีความเชื่อว่างานวิจัยจะเป็นแบบอย่างของการจัดการศึกษานอกสถานที่ โดยใช้พิพิธภัณฑ์ทางธรรมชาติต่อไป

Amenu (2001, p.1256-A) ได้ศึกษาทัศนคติของชาวอินเดียในประเทศแคนาดาเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดการศึกษา ผลการวิจัยพบว่าการจัดการศึกษาของชุมชนที่ประสบความสำเร็จนั้น เนื่องจากประชาชนในชุมชน ได้มีส่วนร่วมในการพัฒนาหลักสูตร โดยให้หลักสูตรตอบสนองความต้องการของชุมชนและสอดคล้องกับวัฒนธรรมของชุมชน เน้นการมีส่วนร่วมของประชาชนจะนำไปสู่ความสำเร็จตามเป้าหมายของการจัดการศึกษา ทั้งนี้ผู้บริหารและครูจะต้องมีบทบาทช่วยส่งเสริมด้วย

BraybolและLocklear (2003, p.1158-A) ได้ศึกษาอิทธิพลแรงจูงใจของสภาพแวดล้อมภายนอกและภายในโรงเรียนที่มีผลต่อการเรียนการสอนของนักเรียนเชื้อสายอเมริกันจากโรงเรียนในรัฐแคลิฟอร์เนีย ผลการศึกษาพบว่ากลุ่มนักเรียนที่ได้คะแนนผ่านเกณฑ์มีคะแนนแรงจูงใจในการเรียนมากที่สุดคือกลุ่มที่ทางโรงเรียนจัดสภาพแวดล้อมให้เอื้อต่อการเรียนการสอนทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียน

Keefe (2003, p.161) ได้ศึกษาการเรียนรู้อัตโนมัติที่สามารถบูรณาการกับหลักสูตรการเรียนในโรงเรียนประถมศึกษาได้อย่างไร ศูนย์การเรียนดังกล่าวเป็นการถ่ายทอดโทรทัศน์วงจรปิด โดยเชื่อมสัญญาณไปยังห้องเรียนทุกห้อง การบริหารการเรียน

เตรียมประสบการณ์ การเรียนผ่านการปฏิบัติการร่วมกันกับผู้เชี่ยวชาญอื่นๆ รวมทั้งกลุ่มนักเรียนในพื้นที่ห่างไกลหรือการเรียนอิเล็กทรอนิกส์ภาคสนาม พิพิธภัณฑ์ โรงภาพยนตร์ ศูนย์การเรียนรู้ดังกล่าว ได้สร้างสิ่งแวดล้อมทางการเรียนให้แพร่กระจายเพิ่มและขยายการเรียนรู้เกิดขึ้นที่โรงเรียน หลังจากที่ได้สังเกตพฤติกรรมการเรียนของผู้เรียนผ่านทางวิดีโอทัศน์และความสัมพันธ์ของการเรียนกับวิดีโอทัศน์ กับการเรียนด้วยเทคโนโลยีในรูปแบบอื่นๆ ผลการศึกษาแสดงให้เห็นว่าครูได้ปรับตัว ปรับหลักสูตรให้สมบูรณ์ขึ้น ครูมีโอกาสพัฒนาขึ้น ภายในโรงเรียนมีการแนะนำแหล่งเรียนอย่างกว้างขวางรวมถึงความสามารถของครูที่จะบรรลุการสอนตามทฤษฎีสร้างสรรค์ความรู้

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการใช้แหล่งเรียนรู้ พบว่าในการสอนแบบครูเป็นศูนย์กลาง ทำให้นักศึกษาเกิดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ และไม่เกิดกระบวนการคิด ดังนั้นในการจัดการเรียนการสอนอาจารย์จะต้องบูรณาการการเรียนรู้ให้เหมาะสมกับผู้เรียนทั้งการใช้แหล่งเรียนรู้ทั้งภายในและภายนอกเพราะทำให้นักศึกษาเกิดประสบการณ์ตรง รู้จักวิธีการค้นคว้าความรู้และกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยตนเองให้ทำงานร่วมกับผู้อื่น มีความกระตือรือร้นและความพึงพอใจ ซึ่งจากการวิจัยเรื่องสภาพและปัญหาการใช้แหล่งเรียนรู้ในวิทยาลัยครูสะหวันนะเขต สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาวจากการสังเคราะห์แนวคิดของนักวิชาการ เช่น วิเชียรวงศ์คำจันทร์ (2558, ออนไลน์), เนาวรัตน์ วันเศรษฐ์ (2546, หน้า 27) ได้แบ่งแหล่งเรียนรู้ออกเป็น 2 ประเภท คือ 1) แหล่งเรียนรู้ในวิทยาลัย คือ ห้องสมุดวิทยาลัยครู ห้องปฏิบัติการวิชาการวิทยาศาสตร์ ห้องปฏิบัติการวิชาภาษาอังกฤษห้องคอมพิวเตอร์ และ 2) แหล่งเรียนรู้นอกวิทยาลัย คือ วัดสถานประกอบการสถานที่ท่องเที่ยวแหล่งเรียนรู้ทางด้านประวัติศาสตร์และแหล่งเรียนในชุมชน เพื่อเสริมสร้างให้นักศึกษาเกิดกระบวนการเรียนรู้และสามารถนำแหล่งเรียนรู้ไปประยุกต์ใช้ในประจำวันหรือบูรณาการ